KÉPZETTÁRSÍTÁSOK AZ ISKOLÁRÓL

A művészetpedagógia, a tehetséggondozás ma már szinte minden múzeumban jelen van: a legkülönfélébb korosztályoknak segít az egyes kiállítások értelmezésében.

Ez a Labor a Műcsarnok és az ELTE Neveléstudományi Doktori Iskola elméleti-történeti programjának közös kezdeményezése. A projekttér, amelybe Ön most belépett, a hagyományos múzeumi gyakorlathoz képest más módszereket keres. Mindenekelőtt: nem állít, hanem kérdez. A Laborban tevékenykedő fiatalok a műtárgyak környezetében, a tartalmak, jelentések, utalások sűrű és kifejező módon megfogalmazott közegében a művészek és a mentorok kérdései nyomán a saját problémáikra ismernek rá.

A Labor első projektjének témája maga az iskola. A gyerekek hosszú időszakon át az oktatási intézményrendszeren keresztül ismerik meg az őket körülvevő világot. Tizenévesen már határozott véleményük alakul ki az intézményrendszerről, a helyről, amely napról napra meghatározza kereteiket, feladataikat, viselkedési mintáikat.

A Laborban többféle csoportban folyik a közös munka. Szívesen fogadunk alkalmanként óvodásokat, iskolai osztályokat. Egy visszatérő középiskolás „hétfői csoport" számára a Műcsarnok már ismert hely, ennek tagjai önkéntesként vagy közösségi szolgálat keretében a legkülönfélébb itteni munkafolyamatokban vettek már részt. A projekt terének berendezésében is aktív szerepet vállaltak. A Labor terében a diákok találkozhatnak olyan ismert művészekkel, akik tegnap még diákok voltak, ma némelyikük tanár, és akik mai műveikben utalnak a diákéveikre – és a maiakra. S a diákok idővel maguk is javaslatot tesznek más művészek, művek bevonására. A Labor ugyanis nem egy kész kiállítás, hanem olyan tér, amely február eleje óta a kérdések, beszélgetések során alakul, s majd a zárásakor, május közepén lesz „kész".

Kit érdekel, mi veszi körbe a diákokat? Érdekel valakit, mire írnak, hogyan ülnek, mi jár a fejükben a pad fölött? Kit érdekel, mit cipelnek magukkal, milyen az a hátukon lévő tárgy, milyen történeteket hordoz? Kit érdekel, milyen felnőttek mutatják be nekik a világot az órarendi keretbe illesztett tantárgyakon keresztül? Kit érdekel, hogy érdekli-e ez őket? Érdekel-e valakit, mit hogyan kötnek össze, sőt egyáltalán összekötnek-e bármit bármivel? Kit érdekel, hogy tudnak-e kérdezni, és kit érdekel, hogy valóban az ő kérdéseiket tesszük-e föl nekik? Kit érdekel, mit gondolnak magukról és a társaikról? Kit érdekel, hogy mi a kritika és mi a pletyka, hogy megtanulnak-e érvelni, felmérni a szavaik súlyát és következményeit? Kit érdekel, hogy milyen képzeteik vannak karrierről, családról, hogy a külvilágból mi jut be, mi szivárog át az iskolapadok közé? Kit érdekel, mi gyűlik a mobiljukon, milyen más hálókat és értelmezéseket szőnek a messenger-időben, a chatszobákban?

Ez a projekttér a nyitottságról szól. Kísérlet arra, hogy a fiatalok megértsék a kérdéseinket és mi megértsük a válaszaikat. Kísérlet arra, hogy mindez a művészet terében történjen, ahol a válaszok formát öltenek.

ASSOCIATIONS ABOUT SCHOOL

The art education and talent management are present in nearly every museum these days: they promote a more complete interpretation of certain exhibitions to all ages.

The Laboratory is a joint initiative of Műcsarnok/Kunsthalle and the Doctoral School of Educational Sciences of Eötvös Loránd University. In the project space you have entered, we seek different methods as compared to the conventional routine. First of all we do not state, we ask. In the Laboratory surrounded by artifacts, profound and expressive manifestations of content, meaning and allusion, youngsters can realise their personal issues through the questions asked by artists and mentors.

The first project of the Laboratory is about the school itself. For a long period of time, children learn about the world around them through the system of educational institutions. As teenagers, they have a firm opinion about the institutional system, the place that defines their limitations, tasks and behavioural patterns from day to day.

In the Laboratory, we work together in various groups. Although we have a returning team of high school students every Monday, we occasionally welcome kindergarteners and schoolchildren as well. By now, Műcsarnok/Kunsthalle has become a familiar place to the 'Monday group' since the members have participated in various workflow activities as volunteers or as the part of their high school community service. They have even taken part in the installation of the project space. In the Laboratory, the students meet known artists who were students yesterday, some of whom are teachers today and artists who refer to their schooldays and the present in their recent works. Over time, the students themselves make suggestions to involve new artists and artworks. The Laboratory is not a bound exhibition, it is a space continuously altering since February according to the questions and conversations and it will only be 'complete' when it closes its doors in the middle of May.

Who cares about what the students are surrounded by? Does anyone care about what they write on, how they sit or what's in their minds above those school desks? Who cares about what they carry or what things are on their backs and what stories they bear? Who cares about what kind of adults teach them about the world through the subjects in the school timetables? Who cares if they are not interested? Does anyone care what they connect and how or if they actually connect anything at all? Who cares if they ask questions or whether we ask them the right questions? Who cares what they think about themselves and others? Who cares about what criticism and rumour is? Who cares if they learn to reason or realise the weight of words or the consequences? Who cares about their idea of career and family? Who cares about what gets in from the outside world or filters through amongst the school benches? Who cares about what they keep on their mobiles or how they change and reinterpret in the messenger era or in the maze of chat rooms?

The Laboratory is about openness. It is an experiment to make youngsters hear our questions and us appreciate their answers. An attempt for all this to take place in an artistic environment where answers find shapes and shapes form answers.